

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade nata dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tabakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Položaj na Balkanu.

Povsem razsula Turčija ni več zmožna vzdržati normalnih razmer na Balkanu ali ko bi jih tudi mogla, nima volje za to, — kajti na Balkanu ima svojo roko vmes velevlast, katerej je mnogo na tem da se zadržijo pod turskim jarmom zdihujoči slovanski rod. Ali svoje posebno krvoželje ima Turčija proti istemu rodu, ki je zajedno krščanski, torej že od nekdanj odbran za klavno žrtev krvoločnemu mohamedanskemu mesarju.

Potemtakem bi se lahko reklo, da izvršuje Turčija po jedni strani političen nalog imenovane, slovanskim narodom sovražne evropske velevlasti, po drugi pa da pase svojo prirojeno krvoločnost. Da utegne biti jedno ko drugo resnično, v to služijo kot dokaz neprestane homatije na Balkanu, ki so ravnokar zopet dospele do nekega jako nevarnega vrhunca.

Iz Macedonije in Stare Srbije prihajajo vesti o strašnem položaju, v katerem se nahaja tamošnje prebivalstvo. Več vasi v onih krajih so Turki popolnoma opustošili in oropali a prebivalstvo pomorili. Turška oblast pa ne le mirno gleda vse to, marveč celo podpira in v o di klanja in požiganja.

V očigled tem odnošajem, ki zopet v obili meri obračajo na se pozornost evropske diplomacije, sta Rusija in naša monarhija opozorili turško vlado na nujnost, da stori konec neredom, nasilnostim in nevarnosti za mir v Albaniji in Macedoniji, ker ne moreta več ravnodušno gledati reči, ki se tam dogajajo. Ako vsled teh dogodkov nastane v kakem kraju ustaja, naj si Turčija sama pripiše posledice, ki se zamorejo iz tega razviti.

Ako bode Turčija uvaževala ta nasvet, je drugo vprašanje; vsakako je verjetno, da sta jej Avstrija in Rusija predložili reforme, ki bi se imele izvršiti na Balkanu v svrhu pomirjenja tamošnjega prebivalstva.

Znano je, da se je Turčiji večkrat svetovalo, naj pazi, komu zaupa upravo svojih evropskih pokrajin; šlo je tudi za tem, da turška vlada prizna, da vlasti, podpisane na berlinski pogodbi, imajo izbirati upravitelje evropsko-turškim po-

krajinam. Turčija ni hotela nikdar privoliti v to in tudi nikoli ne privoli. Po svoji glavi izdaja ukaze, nastavlja v omejenih pokrajinah svoje ljudi, kateri v početku kažejo kot bi bili možje na svojem mestu, ki pa se kmalu prelevijo v take, kakršne turška vlada ravno hoče. Tako ostaja vedno pri starem. Danes sploh nikdo več ne veruje v kake reforme od strani Turčije a najmanj veruje v kake reforme Turčija sama. Poskušnje z reformami le končno dokažejo, da je Turčija v vsakem oziru nezmožna jih izvršiti. Da se zares izvrše reforme ob mejah, bi trebalo jih najprej izvršiti pri portih sami, v središču.

Poročila iz Carigrada so vsaki dan vznemirljiveja. Sultan se trese pred zaroto Mladoturkov; vse v Stambulu je trhlo, gnjilo. Položaj Turčije je torej tak, da bodo velevlasti, ki so v prvi vrsti interesirane na Balkanu, morale same misliti na to, da pokrajine v evropski Turčiji nehajo biti nevarnost za mir v Evropi. Prva ki se hoče resno lotiti dela, pa je Rusija.

Diplomacija naše monarhije in ruska vedno povdarjata, da jima ni do gospodovanja na Balkanu marveč da hočeta, da se za sedaj ne menja status quo t. j. sedanji položaj ter da narodi balkanskih držav sami odločujejo o svoji usodi. Ali vse te namene križa Turčija s svojim nastopanjem. Danes zaresno nijeden balkanski narod ne balkanska država ne razpolaga s svojo usodo; njih toliko nazivana samostalnost je fraza. Ali ravno z ozirom na to frazo bi bilo težko razumeti težnje ruske in avstrijske diplomacije po tem, da se obdrži status quo na Balkanu. Samo po sebi umevno bo torej, da tako Rusija ko naša monarhija smatrata tak status quo za potreben le tako dolgo, dokler se ne najde prilika, da se odpravi.

Glavna zapreka k zboljšanju stanja v evropski Turčiji je upravo to, da vsaka interesiranih velikih in malih vlasti zasleduje svoj poseben cilj in ima svoj poseben program glede tega zboljšanja. Tudi to je velika krivda, ker razni narodi na Balkanu — seveda v svoji nevednosti zapeljani po vnanjih sebičnih hujskačih — streme za nemogočimi cilji. Tako n. pr. je z Macedonijo. Tu se sre-

čavajo bolgarske, srbske, grške in rumunske težnje, pri tem pa se težnje raznih drugih elementov, ki mislijo pri tem na svojo korist. Bolgarija n. pr. bi želela, da bi bil večji del Macedonije priklopljen k Bolgariji, ki bi naj potem postala kraljestvo; a macedonski odbor gre za tem, da Macedonija dobi svojo avtonomijo. A tudi v tej avtonomiji je raznih programov: mej drugem naj bi Macedonija postala pokrajina, v kateri naj bi bilo glavno mesto Solun in bi bila razdeljena v tri vilajete: skopljski, monastirski in solunski. Glavarjem Macedonije in posameznih vilajetov naj bi bili možje odbrani iz naroda a potrjeni po turški vladi. Ali v tem leži velika težava. Kateri narod v Macedoniji je opravičen dati glavarje vilajetom? Vsled tolikovrstnih narodnosti bi v tem vprašanju bile vedne zmešnjave in spori. Srbski listi že danes svare pred avtonomijo Macedonije v taki obliki. In tako zares ni upanja, da bi skoro prišlo do boljših odnošajev in do boljših dni krščanske raje v evropski Turčiji. Predpogoji za ugodno rešitev balkanskega vprašanja pa baje še niso dozoreli. Ali se hoče diplomacija potruditi, da ti „predpogoji“ čim prej dozori? V interesu človečanstva bilo bi to želeli.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. — Ravno tisto „Soča“, ki je pred nekaj leti, ko se je učiteljstvo brcilo za zboljšanje svojega gmotnega stanja, tako žalostno ulogo igrala (pisala je, da hočejo učitelji jesti kruh, ki je namočen v krvi kmetov, da še nobeden učitelj ni lakote umrl), sedaj silno jezi, ker sem v „Gorici“ opozoril, kako so „deloval“ v dež. zboru za učiteljstvo in ga slepili nekateri poslanci, ki hočejo veljati za učiteljske prijatelje. „Soča“ je zbudla moja opazka: „Soča“ piše: načrt pride baje že v jesenskem zasedanju v razgovor, mesto da bi rekla, kakor prijateljica učiteljstva: načrt pride, žal, še-le v jesenskem zasedanju na vrsto. Ta čisto nedolžna opazka je torej spravila „Sočo“ v tako jezo, da zopet nori po stari navadi in siplje „duhteče cvetke naprednjaške omike“ iz svojega zloglasnega šimpfleksikona. Mož je bolan

igra — stričjevo prijaznost! In kaj še pravi? Tudi kardinal Missia „bi bil na njegovi strani“ — skoro se to vse tako čita kakor basen o „Pepeluški“. Hudimanca! Stavim kaj, da bi jo bil prijadal še do tajnika pri kaki nuncijaturi, če ne celo više. . .

Pa ostanimo pri državnem ali vsaj deželnem poslancu, g. urednik!

Tu morate priznati, da Slovenci, zlasti pa goriški! ne znamo ceniti svojih „nenadomestljivih močij“. Drugače bi ne bili prezirali Gabrščeka Andreja pri volitvah v državni zbor tako kakor prezira slepa kura zrno. To se pravi za kopa vati svoje talente mesto da jih odkopavamo, s tisto skrbnostjo kakor iskanci biserov v južni Afriki dijamate. Je-li čudo, da se nam Slovencem v očigled toliki zapravlivosti tako slabo godi? Priporočal bi torej da, ko poteče doba Oskar Gabrščekovemu mandatu, se spomnite Andreja Gabrščeka, — pa ne vi „klerikalci“ marveč vi „liberalci“, kar bi bili že zadnjič lahko storili in bi v svoji slepoti ne bili zamenjali Andreja z Oskarjem. . .

in edina rešitev bi še bila, da bi za prvo kroglico požrl še zadnji dve: da bi dal časnikarstvu slovo.

Zdaj pa nekoliko odgovora. „Soča“ naj bo prepričana, da noben učitelj, naj si bo „Slomškar“ ali „Jelenčar“, ne da ničesar za prazne besede, četudi prihajajo iz Tumovih ust. Tako „delovanje“ more zagovarjati le kako breznačajno časnikarče*, ki iz dobičkarije piše, kar kdo hoče, danes to, jutri ravno nasprotno. Kar se pa tiče katol. nar. listov in katol. nar. poslancev, ki se niso širokoustili, kakor „napredni“ in kakor se še imenujejo, mu pritrujem, ker oni delajo, in ne slepijo s praznimi besedami.

Poslanec Berbuč je n. pr. podal znano resolucijo v prid učiteljstva, naj bi vlada naklonila deželi za ljudsko šolstvo 100.000 K letnega prispevka. Katol. nar. poslanci so hoteli v prid učiteljstva sprejeti užitnino v dež. področje, da bi z dobičkom mogli povišati učiteljstvu plače, toda „naprednjaki“ s Tumo na čelu so to preprečili. Ako zna in hoče Tuma boljše in hitreje pomagati, zakaj tega ne stori že iz hvaležnosti do učiteljstva, ki mu je prepustilo mandat! Nasprotno pa, kako morete zahtevati od katol. nar. poslancev delovanja za učiteljstvo, ko v jednomer trdite, da so učiteljstvu nenaklonjeni in da edino „napredni“ poslanci so za učitelje! In pozabili tudi še najbrž niste, kako so se učitelji o volitvah vedli glede teh in onih kandidatov!

Prepričan sem, da bi noben „napreden“ poslanec niti z mezincem ne ganil za učiteljstvo, ako bi bilo to tako nastopalo proti njim, kakor je proti katoliško narodnim.

Tudi kar se tiče načrta o regulaciji plač, ostajam pri svoji trditvi, in ako se sprejme tak, pokaže najbolje prihodnost, kdo ima prav.

Le kdor se zanaša na protekcijo in klečeplaztvo, more zagovarjati tako zastarelo uredbo. Po drugih deželah in pri drugih stanovih so plače določene po službenih letih, ker je najbolj pravično, le pri nas se najdejo nazadnjaški časnikarji, ki morejo zagovarjati tako zastarelo uredbo in kar je ž njo v zvezi. Zato bi svetoval dotičniku, naj le ostane pri

*) po „Soči“.

LISTEK.

Sobotno pismo.

(Piše Homunculus.)

Abasver se baje kesá svoje smrti, g. urednik! Kajti že se je jel zopet oživljati na način, kakor je bilo takrat po tisti aferi s „Primorskim Listom“, ko je začel „meh“ puščati. . .

No, pa to ni glavno, kar sem Vam hotel razodeti. Povedati sem Vam hotel, da se dobro počuti tu v Kobaridu. Vendar baje niso neskajljene njegove zlate urice „in procul negotiis“. Nedavno je prav plašno frfotal po trgu gori in dolji z nekaterimi „svoji“ in povpraševal: „kaj bo, kaj bo-li to“? Bilo je kakor kadar udari jastreb v gnezdo — gavranov, vse je zbegano, vse brez glave in — perut! In kaj je bilo? Kateri „jastreb“ je udaril v „napredno“ kobariško gnezdo? No, bilo je nekaj „klerikalcev“, ki so napravili v „gore“ izlet. Že pri pogledu na te preklicane bil je Drejc-Ahasver ves iz sebe in njegovemu vzgledu so sledili nekateri „ožji“ v izvanselnosti.

Čudno! Zares čudno!

Kako more „ta človek“ biti izven sebe ob pogledu na narodnjake v duhovski „uniformi“, ko je bil še nedavno najboljši prijatelj „črne suknje“? Ali ni to tako kakor ono s stričnikom, ki obrekuje svojega dobrega strijca, ki ga je redil in mu vse pripravil? Nehvaležnost je plačilo sveta, a te nevaležnosti se prvi sramuje nevaležnik sam.

Toda ta sram je vedno dobro znamenje in pomeni, da bi se stričnik ob dani priliki s strijcem zopet rad sprijaznil, — ko bi le strijce „zopet hotel“.

A iz tega bo težko kaj!

Koliko pa ima Drejc-Ahasver zahvaliti temu „strijcu v črni suknji“, to sam priznava v „Soči“ od 26. m. m. ko pravi, da bi bil celo deželni in državni poslanec — čeprav „klerikalni“, nič ne dé! — ako bi bil še dalje držal s strijcem. Hu, to ni kar si bodi — državni poslanec! „Lep“ je stričnik sicer zadosti — pa kvalifikacija? Zlobni Homunculus, molči, to se že vse najde, le s strijcem bi bilo treba držati. Ali ni torej „kruhohopjanost“, ako si človek tako za-

je troje krav, lepo debelo, druga je bila suha mršava, ki je debelo kravo molzla, in tretja, slepa krava ju je — gledala. Car je poslal po razlagalca sanj. Ta pride k carju in mu sledeče razloži: Otac, debela krava je velika Ruska, suha, mršava krava, ki molze debelo, je finančni minister Witte, in tretja slepa krava, ki ju gleda, je — Vaše Veličanstvo. Ruski car se ni nikakor vznevoljil radi hudomušnega razlagalca, ampak mu je povsem pritril. Ministra Witte si je pa vendar le obdržal.

Kara — Ahmed. — Pred nekaj dnevi se je ločil s sveta znani rokoborec Kara Ahmed, ki je v Parizu dobil prvo darilo v rokoborstvu. V Evropi se je produciral trikrat, 37 nasprotnikov je pometal na tla. Njegova prsa je dičila nebroj kolajni. Zadnji čas je pohajkoval po carigrayskih ulicah, okrašen s svojimi težko priborenimi kolajnami. Ko je bil še v Evropi, doživel je marsikatero romantično dogodbo. Ko je namreč nastopal v Parizu, zagledala se je v velikanskega hrusta tudi neka Parižanka. Sledila mu je v Stambul, kjer je radi njega postala mosleminka. Kara Ahmed je bil star 35 let.

Srečna Amerika. — Rumunski židje se dan na dan preseljujejo iz Rumunije. Tako poročajo rumunski uradni listi, da je 19. t. m. prekoračilo državno mejo 280 židovskih rodbin. Na Plojestirskem lodozvozu prihaja vsak dan do 100 židov, ki odlazujejo na to v novi svet, posebno v Kanado. Iz Galaca je te dni nad 100 židovskih rodbin nastopilo potovanje v Argentinijo „Srečna“ Amerika!

Žrtve v St. Pierre. — Kakor se poroča, je katastrofa v St. Pierru bliskoma nastopila. Tako najdejo v mestu ljudi, ki so še popolnoma v istem položaju, kakor jih je dohitela smrt. Tako so našli že več trupel, ki so obrnena proti vulkanu in jasno izražajo strah. Nekega moža so dobili na cesti, čegar noge in roke so kazale na to, da ga je smrtna kosa pokosila sredi teka. Drugi so bili še pri mizi, ko je začel vulkan bljuvati. Nekateri so v takem položaju, kakor da bi se poslavljali. Z jedno besedo, mesto St. Pierre je novodoben Pompej.

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom v St. A. Dopolnani dopis je nejasen. Blagovolite nam stvar bolj pojasniti ali pridite osebno v naše uredništvo, da nam razložite zadevo.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
„ Sandomingo „	270—	290—
„ Java	260—	280—
„ Portorico . . .	270—	290—
„ Ceylon	360—	380—
Slakdor	86 50	90—
Špeh	120—	150—
Petrolj v sodu . .	34—	—
zaboju	11 60	—
Maslo surovo . . .	150—	160—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele . . .	10 60	12 20
„ drobne	10—	11 20
Turšica nova . . .	12 80	14 40
„ za hrano	12 40	13—
Oves	17—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 30 20	št. 1 K 29 60	št. 2 K 29 20
„ 3 „ 28 60	„ 4 „ 28 —	„ 5 „ 27 60
	št. 6 K 27 —	

Po zmerni ceni je na prodaj lep, viseč svetilnik (kloča)

ki je posebno pripraven za male cerkve na deželi. — Več se izve pri našem upravnistvu.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,

(v lastni hiši)

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in v Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marianje“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno kegljišče z vrtenci in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priloga p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Ivan Bednařik

priloga svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Podpisani priloga slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnicu jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevga mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnideršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semenški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priloga

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih v. n. gradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarchije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba pošena.

Gostilna

Vinarskega in sadjarskega društva za Brda v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz društvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljanje.

Za obilen obisk se topla priloga svojim rojakom

Anton Gerbec,

gostilničar.

Blag. gosp. **Gabrijel Piccoli,** lekar, dvorni založnik Nj. svet. papeža v Ljubljani.

Potrijujem sprejem ste klenic Vaše tinkture *zelodec*, katero moram najtopleje vsakomur priporočati, kajti rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izborno inkubujoče zdravilo služila pri želodčnih in črevesnih boleznih.

Krain, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner, c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture *za zelodec* sem rešen skoro dve leti trajajoče želodčne bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lakho vestjo potrijujem in to tinkturo za zelodec le priporočam vsem, ki trpe na želodčni bolezni.

Strasoldo (Primorsko) 6. marca 1898.

Karol graf Strasoldo.

Se prodaja v lekarnah v Gorici, Tolmini, Trstu, Istri in Dalmaciji po 30 vin. steklenica.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica — Gosposka ulica št. 7 — Gorica

Priloga se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oksford, piqué luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbi. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajce, bombazevin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izbornu perilo, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloge.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovrtniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljajo uzorci poštnine prosti.

„Narodna Tiskarna“

v Gorici, ulica Vetturini št. 9

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela z zagotovilom točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

V zalogi ima vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju, ter na prodaj ima knjige: Ilijado, Tri igre, za slovensko mladino in Zgodovino tolimnske šole

TISKA: **GORICO**

ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 K, pol leta 4 K četrt leta 2 K

TISKA: **PR. LIST**

ki izhaja vsak četrtek ter stane na leto 4 K, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

TISKA:

brošure * * * * *
* * * * * diplome
trgovske račune
cenike * * * * *
vabila na karton
* * * * * in na papir
sprejemnice * * *
* * * * * za društva
pisma in zavitke
s firmo * * * * *
* * * * * etikete
za vsakoršno * * *
* * * * * porabo
plakate * * * * *
v raznih barvah
* * * * * in velikosti
i. t. d.

TISKA:

* * * * * pobotnice
računske sklepe
* * * * * lične tiskovine
za industrijo * * *
* * * * * trgovino
in obrt * * * * *
* * * * * posetnice
razne velikosti * * *
* * * * * in oblike
z zavitki * * * * *
* * * * * zaročnice
in poročnice * * *
* * * * * v elegantnih
skatljah * * * * *
* * * * * ter osmrtnice v
* * * * * raznih oblikah
i. t. d.

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četletno 2 K.
Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petičvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Položaj na Balkanu.

Povsem razsula Turčija ni več zmožna vzdržati normalnih razmer na Balkanu ali ko bi jih tudi mogla, nima volje za to, — kajti na Balkanu ima svojo roko vmes velevlast, katerej je mnogo na tem da se zatre tamošnji pod turškim jarmom zdihujoči slovanski rod. Ali svoje posebno krvoželje ima Turčija proti istemu rodu, ki je zajedno krščanski, torej že od nekdaj odbran za klavno žrtev krvoločnemu mohamedanskemu mesarju.

Potemtakem bi se lahko reklo, da izvršuje Turčija po jedni strani političen nalog imenovane, slovanskim narodom sovražne evropske velevlasti, po drugi pa da pase svojo prirojeno krvoločnost. Da utegne biti jedno ko drugo resnično, v to služijo kot dokaz neprestane homatije na Balkanu, ki so ravnokar zopet dospeli do nekega jako nevarnega vrhunca.

Iz Macedonije in Stare Srbije prihajajo vesti o strašnem položaju, v katerem se nahaja tamošnje prebivalstvo. Več vasi v onih krajih so Turki popolnoma opustošili in oropali a prebivalstvo pomorili. Turška oblast pa ne le mirno gleda vse to, marveč celo podpira in vodi klanja in požiganja.

V očigled tem odnošajem, ki zopet v obili meri obračajo na se pozornost evropske diplomacije, sta Rusija in naša monarhija opozorili turško vlado na nujnost, da stori konec neredom, nasilnostim in nevarnosti za mir v Albaniji in Macedoniji, ker ne moreta več ravnodušno gledati reči, ki se tam dogajajo. Ako vsled teh dogodkov nastane v kakem kraju ustaja, naj si Turčija sama pripiše posledice, ki se zamorejo iz tega razviti.

Ako bode Turčija uvaževala ta nasvet, je drugo vprašanje; vsakako je verjetno, da sta jej Avstrija in Rusija predložili reforme, ki bi se imele izvesti na Balkanu v svrhu pomirjenja tamošnjega prebivalstva.

Znano je, da se je Turčiji večkrat svetovalo, naj pazi, komu zaupa upravo svojih evropskih pokrajin; slo je tudi za tem, da turška vlada prizna, da vlasti, podpisane na berolinski pogodbi, imajo izbirati upravitelje evropsko-turškim po-

krajinam. Turčija ni hotela nikdar privoliti v to in tudi nikoli ne privoli. Po svoji glavi, izdaja ukaze, nastavlja v omejenih pokrajinah svoje ljudi, kateri v početku kažejo kot bi bili možje na svojem mestu, ki pa se kmalu prelevijo v take, kakoršne turška vlada ravno hoče. Tako ostaja vedno pri starem. Danes sploh nikdo več ne veruje v kake reforme od strani Turčije a najmanj veruje v kake reforme Turčija sama. Poskušnje z reformami le konečno dokažejo, da je Turčija v vsakem oziru nezmožna jih izvesti. Da se zares izvrše reforme ob mejah, bi trebalo jih najprej izvesti pri porti sami, v središču.

Poročila iz Carigrada so vsaki dan vznemirljiveja. Sultan se tresi pred zaroto Mladoturkov; vse v Stambulu je trhlo, gnjilo. Položaj Turčije je torej tak, da bodo velevlasti, ki so v prvi vrsti interesirane na Balkanu, morale same misliti na to, da pokrajine v evropski Turčiji nehajo biti nevarnost za mir v Evropi. Prva ki se hoče resno lotiti dela, pa je Rusija.

Diplomacija naše monarhije in ruska vedno povdarjata, da jima ni do gospodovanja na Balkanu marveč da hočeta, da se za sedaj ne menja status quo t. j. sedanji položaj ter da narodi balkanskih držav sami odločujejo o svoji usodi. Ali vse te namene križa Turčija s svojim nastopanjem. Danes zares nujen balkanski narod ne balkanska država ne razpolaga s svojo usodo; njih toliko nazivana samostanost je fraza. Ali ravno z ozirom na to frazo bi bilo težko razumeti teženje ruske in avstrijske diplomacije po tem, da se obdrži status quo na Balkanu. Samo po sebi umevno bo torej, da tako Rusija ko naša monarhija smatrata tak status quo za potreben le tako dolgo, dokler se ne najde prilika, da se odpravi.

Glavna zapreka k zboljšanju stanja v evropski Turčiji je uprav to, da vsaka interesiranih velikih in malih vlasti zasleduje svoj poseben cilj in ima svoj poseben program glede tega zboljšanja. Tudi to je velika krivda, ker razni narodi na Balkanu — seveda v svoji nevednosti zapeljani po vnanjih sebičnih hujškačih — streme za nemogočimi cilji. Tako n. pr. je z Macedonijo. Tu se sre-

čavajo bolgarske, srbske, grške in rumunske težnje, pri tem pa še težnje raznih drugih elementov, ki mislijo pri tem na svojo korist. Bolgarija n. pr. bi želela, da bi bil večji del Macedonije priklopljen k Bolgariji, ki bi naj potem postala kraljestvo; a macedonski odbor gre za tem, da Macedonija dobi svojo avtonomijo. A tudi v tej avtonomiji je raznih programov; mej drugem naj bi Macedonija postala pokrajina, v kateri naj bi bilo glavno mesto Solun in bi bila razdeljena v tri vilajete: skopljanski, monastirski in solunski. Glavarjem Macedonije in posameznih vilajetov naj bi bili možje odbrani iz naroda a potrjeni po turški vladi. Ali v tem leži velika težava. Kateri narod v Macedoniji je opravičen dati glavarje vilajetom? Vsled tolikovrstnih narodnosti bi v tem vprašanju bile vedne zmešnjave in spori. Srbski listi že danes svare pred avtonomijo Macedonije v taki obliki. In tako zares ni upanja, da bi skoro prišlo do boljših odnošajev in do boljših dni krščanske raje v evropski Turčiji. Predpogoji za ugodno rešitev balkanskega vprašanja pa baje se niso dozoreli. Ali se hoče diplomacija potruditi, da ti „predpogoji“ čim prej dozori? V interesu človečanstva bilo bi to želiti.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. — Ravno tisto „Sočo“, ki je pred nekaj leti, ko se je učiteljstvo borilo za zboljšanje svojega gmotnega stanja, tako žalostno ulogo igrala (pisala je, da hočejo učitelji jesti kruh, ki je namočen v krvi kmetov, da še nobeden učitelj ni lakote umrl), sedaj silno jezi, ker sem v „Gorici“ opozoril, kako so „delovali“ v dež. zboru za učiteljstvo in ga slepili nekateri poslanci, ki hočejo veljati za učiteljske prijatelje. „Sočo“ je zbudila moja opazka: „Soča“ piše: načrt pride baje že v jesenskem zasedanju v razgovor, mesto da bi rekla, kakor prijateljica učiteljstva: načrt pride, žal, še-le v jesenskem zasedanju na vrsto. Ta čisto nedolžna opazka je torej spravila „Sočo“ v tako jezo, da zopet nori po stari navadi in siplje „duhteče cvetke naprednjaške omike“ iz svojega zloglasnega šimpfleksikona. Mož je bolan

igra — strijčevo prijaznost! In kaj še pravi? Tudi kardinal Missia „bi bil na njegovi strani“ — skoro se to vse tako čita kakor basen o „Pepeluški“. Hudimanca! Stavim kaj, da bi jo bil prijadral še do tajnika pri kaki nuncijaturi, če ne celo više. . . .

Pa ostanimo pri državnem ali vsaj deželnem poslancu, g. urednik!

Tu morate priznati, da Slovenci, zlasti pa goriški! ne znamo ceniti svojih „nenadomestljivih močij“. Drugače bi ne bili prezirali Gabrščeka Andreja pri volitvah v državni zbor tako kakor prezira slepa kura zrno. To se pravi z akopavati svoje talente mesto da jih odkopavamo, s tisto skrbnostjo kakor iskalci biserov v južni Afriki dijamate. Je-li čudo, da se nam Slovencem v očigled toliki zapravljivosti tako slabo godi? Priporočal bi torej da, ko poteče doba Oskar Gabrščekovemu mandatu, se spomnite Andreja Gabrščeka, — pa ne vi „klerikalci“ marveč vi „liberalci“, kar bi bili že zadnjič lahko storili in bi

in edina rešitev bi še bila, da bi za prvo kroglico požrl še zadnji dve: da bi dal časnikarstvu slovo.

Zdaj pa nekoliko odgovora. „Soča“ naj bo prepričana, da noben učitelj, naj si bo „Slomškar“ ali „Jelenčar“, ne da ničesar za prazne besede, četudi prihajajo iz Tumovih ust. Tako „delovanje“ more zagovarjati le kako breznačajno časnikarče*, ki iz dobičkarije piše, kar kdo hoče, danes to, jutri ravno nasprotno. Kar se pa tiče katol. nar. listov in katol. nar. poslancev, ki se niso širokoustili, kakor „napredni“ in kakor se še imenujejo, mu pritrjujem, ker oni delajo, in ne slepijo s praznimi besedami.

Poslanec Berbuč je n. pr. podal znano resolucijo v prid učiteljstva, naj bi vlada naklonila deželi za ljudsko šolstvo 100.000 K letnega prispevka. Katol. nar. poslanci so hoteli v prid učiteljstva sprejeti užitnino v dež. področje, da bi z dobičkom mogli povišati učiteljstvu plače, toda „naprednjaki“ s Tuma na čelu so to preprečili. Ako zna in hoče Tuma bolje in hitreje pomagati, zakaj tega ne stori že iz hvaležnosti do učiteljstva, ki mu je prepustilo mandat! Nasprotno pa, kako morete zahtevati od katol. nar. poslancev delovanja za učiteljstvo, ko v jednomer trdite, da so učiteljstvu nenaklonjeni in da edino „napredni“ poslanci so za učitelje! In pozabili tudi še najbrž niste, kako so se učitelji o volitvah vedli glede teh in onih kandidatov!

Prepričan sem, da bi noben „napreden“ poslanec niti z mezincem ne ganil za učiteljstvo, ako bi bilo to tako nastopalo proti njim, kakor je proti katoliško narodnim.

Tudi kar se tiče načrta o regulaciji plač, ostajam pri svoji trditvi, in ako se sprejme tak, pokaže najbolje prihodnost, kdo ima prav.

Le kdor se zanaša na protekcijo in klečeplaztvo, more zagovarjati tako zastarelo uredbo. Po drugih deželah in pri drugih stanovih so plače določene po službenih letih, ker je najbolj pravično, le pri nas se najdejo nazadnjaški časnikarji, ki morejo zagovarjati tako zastarelo uredbo in kar je ž njo v zvezi. Zato bi svetoval dotičniku, naj le ostane pri

*) po «Soči».

LISTEK.

Sobotno pismo.

(Piše Homunculus.)

Ahasver se baje kesá svoje smrti, g. urednik! Kajti že se je jel zopet oživljati na način, kakor je bilo takrat po tisti aferi s „Primorskim Listom“, ko je začel „meh“ puščati. . . .

No, pa to ni glavno, kar sem Vam hotel razodeti. Povedati sem Vam hotel, da se dobro počuti tu v Kobaridu. Vendar baje niso neskajlene njegove zlate urice „in procul negotiis“. Nedavno je prav plašno frfotal po trgu gori in doli z nekaterimi „svojci“ in povpraševal: „kaj bo, kaj bo-li to?“ Bilo je kakor kadar udari jastreb v gnezdo — gavranov, vse je zbegano, vse brez glave in — perut! In kaj je bilo? Kateri „jastreb“ je udaril v „napredno“ kobariško gnezdo? No, bilo je nekaj „klerikalcev“, ki so napravili v „gore“ izlet. Že pri pogledu na te preklicane bil je Drejc-Ahasver ves iz sebe in njegovemu vzledu so sledili nekateri „oči“ v iz-

Čudno! Zares čudno!

Kako more „ta človek“ biti izven sebe ob pogledu na narodnjake v duhovski „uniformi“, ko je bil še nedavno najboljši prijatelj „črne sukne“? Ali ni to tako kakor ono s stričnikom, ki obrekuje svojega dobrega strijca, ki ga je redil in mu vse pripravil? Nehvaležnost je plačilo sveta, a te nehvaležnosti se prvi sramuje nehvaležnik sam.

Toda ta sram je vedno dobro znamenje in pomeni, da bi se stričnik ob dani priliki s strijcem zopet rad sprjaznil, — ko bi le strije „zopet hotel“.

A Iz tega bo težko kaj!

Koliko pa ima Drejc-Ahasver zahvaliti temu „strijcu v črni sukni“, to sam priznava v „Soči“ od 26. m. m. ko pravi, da bi bil celo deželni in državni poslanec — čeprav „klerikalni“, nič ne dé! — ako bi bil še dalje držal s strijcem. Hu, to ni kar si bodi — državni poslanec! „Lep“ je stričnik sicer zadosti — pa kvalifikacija? Zlobni Homunculus, molči, to se že vse najde, le s strijcem bi bilo treba držati. Ali ni torej, kar

je troje krav, lepo debelo, druga je bila suha mršava, ki je debelo kravo molzla, in tretja, slepa krava ju je — gledala. Car je poslal po razlagalca sanj. Ta pride k carju in mu sledeče razloži: Otac, debela krava je velika Ruska, suha, mršava krava, ki molze debelo, je finančni minister Witte, in tretja slepa krava, ki ju gleda, je — Vaše Veličanstvo. Ruski car se ni nikakor vznevoljil radi hudomušnega razlagalca, ampak mu je povsem pritrtil. Ministra Witte si je pa vendar le obdržal.

Kara — Ahmed. — Pred nekaj dnevi se je ločil s sveta znani rokoborec Kara Ahmed, ki je v Parizu dobil prvo darilo v rokoborstvu. V Evropi se je produciral trikrat, 37 nasprotnikov je pometal na tla. Njegova prsa je dičilo nebroj kolajn. Zadnji čas je pohajkoval po carigraskih ulicah, okrašen s svojimi težko priborenimi kolajnami. Ko je bil še v Evropi, doživel je marsikatero romantično dogodbo. Ko je namreč nastopal v Parizu, zagledala se je v velikanskega hrusta tudi neka Parižanka. Sledila mu je v Stambul, kjer je radi njega postala mosleminka. Kara Ahmed je bil star 35 let.

Srečna Amerika. — Rumunski židje se dan na dan preseljujejo iz Rumunije. Tako poročajo rumunski uradni listi, da je 19. t. m. prekoračilo državno mejo 280 židovskih rodbin. Na Plojestirskem kolodvoru prihaja vsak dan do 100 židov, ki odhajajo na to v novi svet, posebno v Kanado. Iz Galaca je te dni nad 100 židovskih rodbin nastopilo potovanje v Argentino „Srečna Amerika“

Žrtve v St. Pierre. — Kakor se poroča, je katastrofa v St. Pierru bliskoma nastopila. Tako najdemo v mestu ljudi, ki so še popolnoma v istem položaju, kakor jih je dohitela smrt. Tako so našli že več trupel, ki so obrnena proti vulkanu in jasno izražajo strah. Nekega moža so dobili na cesti, čegar noge in roke so kazale na to, da ga je smrtna kosa pokosila sredi teka. Drugi so bili še pri mizi, ko je začel vulkan bljuvati. Nekateri so v takem položaju, kakor da bi se poslavljali. Z jedno besedo, mesto St. Pierre je novodobna Pompej.

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom v St. A. Dopolnani dopis je nejasen. Blagovolite nam stvar bolje pojasniti ali pridite osebno v naše uredništvo, da nam razložite zadevo.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
„ Sandomingo „	270—	290—
„ Java	260—	280—
„ Portorico . . .	270—	290—
„ Ceylon	360—	380—
Slakdor	86-50	90—
Špeh	120—	150—
Petrolij v sodu . .	34—	—
„ zaboju	11-60	12—
Maslo surovo . . .	150—	160—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele . . .	10-60	12-20
„ drobne	10—	11-20
Turšica nova . . .	12-80	14-40
„ za hrano	12-40	13—
Oves	17—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 30-20	št. 1 K 29-60	št. 2 K 29-20
„ 3 „ 28-60	„ 4 „ 28—	„ 5 „ 27-60
	št. 6 K 27—	

Po zmerni ceni je na prodaj lep, viseč svetilnik (kloča)

ki je posebno pripraven za male cerkve na deželi. — Več se izve pri našem upravnistvu.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. štev. 25,

(v lastni hiši)

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnideršič & Valencič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marjanje“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali štiridelno keglijšče z vrtenici in kegljavnično blagajno po najnovejši sestavi, za krečmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priloga p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Ivan Bednařik

priloga svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Podpisani priloga slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevga mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnideršič & Valencič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priloga
briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštna.

Gostilna

Vinarskega in sadjarskega društva za Brda v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz družvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljanje. Za obilen obisk se toplo priloga svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Blag. gosp. **Gabrijel Piccoli,** lekar, dvorni založnik Nj. svet. papeža v Ljubljani.

Potrjujem sprejem ste klenic Vaše tinkture *zelodec*, katero moram najtopleje vsakomur priloga, kajli rabim jo že od leta 1878. in zmiraj mi je kot izbornu inkuhjoče zdravilo služila pri želožnih in črevesnih boleznih.

Krain, 13. maja 1897.

Miroslav Leitner
c. kr. davčni blagajnik.

Z uporabo Vaše izborne tinkture *zelodec* sem rešen skoro dve leti trajajoče želožne bolezni ter sem popolnoma ozdravel, kar z lahko vestjo potrjujem in to tinkturo za želožec le prilogačam vsega, ki trpe na želožni bolezni.

Strasoldo (Primorsko) 6. marca 1898.

Karol grof Strasoldo.

Se prodaja v lekarnah v Gorici, Tolminu, Trstu, Istri in Dalmaciji po 30 vin. steklenica.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica — Gosposka ulica štev. 7 — Gorica

Priloga se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voille de Lanie, Tennis, Oksford, pique luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbiri. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjal, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajce, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izbornu perilo, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloga.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapestnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljajo uzorci poštnine prosti.

„Narodna Tiskarna“

*** v Gorici, ulica Vetturini št. 9 ***

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela z zagotovitvijo točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

V zalogi ima vse tiskovine za duhovnije, županstva in druge urade na močnem papirju, ter na prodaj ima knjige: Iljado, Tri igre, za slovensko mladino in Zgodovino tolimnske šole

TISKA:

GORICO

ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah, ter stane na leto 8 K, pol leta 4 K četrt leta 2 K

TISKA:

PR. LIST

ki izhaja vsak četrtlet ter stane na leto 4 K, pol leta 2 K, za manj premožne celo leto 3 K

TISKA:

brošure
diplome
trgovske račune
cenike
vabila na karton
in na papir
sprejemnice
za društva
pisma in zavitke
s firmo
etikete
za vsakoršno
porabo
plakate
v raznih barvah
in velikosti
i. t. d.

TISKA:

pobotnice
računske sklepe
lične tiskovine
za industrijo
trgovino
in obrt
posetnice
razne velikosti
in oblike
z zavitki
zaročnice
in poročnice
v elegantnih
škatljah
ter osmrtnice v
raznih oblikah
i. t. d.